

Hévízi Ottó:

A FOLYÓ

disszonett 16 éves

fényképem hátára

a folyó

ernyedő mozdulat KÉTSÉGtelenül élek
igy nyilván mondhatom azt: BIZONY de amíg
tagoltan formálom a szót -- már peng a hid?
már elmozdult a part? -- sietnem kell félek

hogyan lesz időm pontosan befejezni
szóval kimondom: BIZONY eképp kizárom
a kételkedést /nem fontos milyen áron
nincs latolnom miért hogy annyi meg ennyi

még nem veszíthetek.../ szóval lássák: másból
van ki KÉTSÉGtelen -- hát kezdem "biz..." és már
hangosan kimondtam!

az egész család volt

lépre mentem arcom a víz alól néz rám
felémböknek ha némulok: "BIZONYtalan?!"
"Hisz kételye sincs még!" --

megborzong itt alant

a folyó

a folyó

fölközt nem ítélhet a hordalék tudom
ám jelzi mégis ha lankad a vonulás
JELENLÉTe vádol /bucka/ -- valami más
ez... -- inog-inog a hid lassan féluton

leszek a gondolatban szóval RÉSZTVENNI
hogyan gyalázat a sodratás se mentség --
ez rendben

de hozza mult nefelejcsét
a lomha víz ideje arra megfelelni

vajon lehet-e RÉSZVÉTLenül a jelen
része a létnek /és tovább:/ a szétterült
homoksziget immár valóban képtelen

ez árral perlekedni --

a pillér körül
eltűnődik a víz MAGAMmá rakódik
lassan a válasz aztán újra elold mint

a folyó